

EU behöver ett gemensamt försvar

Elva av EU:s utrikesministrar vill på sikt skapa en gemensam europeisk försvarsmakt. Det är beklagligt att vi inte hittar Sveriges utrikesminister bland dem, skriver **Cecilia Wikström**.

DEBATTEN OM DET SVENSKA försvaret har på senare tid intensifierats. Trots att vi saknar medlemskap hölls nyligen en Nato-konferens i Sverige för att diskutera strategiska frågor. Där gjorde överbefälhavare Sverker Göranson klart att Sveriges försvarsförmåga successivt kommer att gå ner om vi inte är med i övningar med Natos snabbinsatstyrkor.

När ryska plan under påskhelgen flög in över Sverige stod de svenska planen uppenbarligen i hangar, medan Nato-plan ögonblickligen agerade. Det blev uppenbart att Sverige är oförmöget att hantera denna typ av situation. Men utan Nato-medlemskap kan vi som nation inte förlita oss på insatser från dem eller ta för självklart att de ska träda till vårt försvar, vilket Anders Fogh-Rasmussen gjorde fullständigt klart i början av året.

Detta är skäl nog för regeringen att omedelbart tillsätta en utredning för att förbereda ett fullvärdigt svenskt medlemskap i Nato.

Inom EU arbetar man nu med en stor utredning om ökad samordning av försvarsresurser, vilket EU:s stats- och regeringschefer väntas fatta beslut om detta år. Allt fler börjar inse att EU står inför ett behov av att stärka samarbetet på en rad områden för att kunna förbli en stark aktör i en allt mer globaliserad värld.

I Tyskland har förbundskansler Angela Merkel mycket tydligt framhållit behovet av en framtida politisk union med en gemensam folkvald EU-president och en plats för EU i FN:s säkerhetsråd. Frankrikes president Francois Hollande har föreslagit en ny strategi för en samordnad utrikes- och säkerhetspolitik, där ett gemensamt EU-försvar ingår. Sveriges tidigare överbefälhavare Håkan Syrén har uttalat att man under den kommande tioårsperioden bör ha nått en överenskommelse om att en fjärdedel av medlemsländernas försvarsbudget bör gå till unionens gemensamma försvar.

Och i höstas presenterade elva av EU:s utrikesministrar en gemensam rapport där de redogör för sin syn på hur det europeiska samarbetet bör fördjupas för att möta ut-

FÖRDJUPNING. Det krävs ett ännu mer fördjupat samarbete i EU också vad gäller utrikes- och säkerhetspolitiken, skriver Cecilia Wikström.

FOTO: PER JOHANSSON/SCANPIX

maningarna med en globaliserad värld. Där beskrevs fördelarna med ett förstärkt militärt samarbete.

På sikt vill de skapa en gemensam europeisk försvarsmakt. Det är beklagligt att vi inte hittar Sveriges utrikesminister bland de elva visionärerna. Jag undrar varför.

Jag är övertygad om att ett starkt gemensamt försvar är avgörande för att stärka EU:s militära och säkerhetspolitiska ställning i framtiden. Ett samarbete där våra 28 medlemsländer driver ett djupare samarbete och kompletterar varandra skulle leda till en mer ansvarsfull budgetpolitik och en effektivare försvarspolitik.

Trots att inga EU-länder i dag bedömer sig stå inför ett direkt militärt hot, så går en stor del av försvarsbudgeten till effektiv och modern utrustning. Genom specialisering och en tydlig ansvarsfördelning skul-

”Jag är övertygad om att ett starkt gemensamt försvar är avgörande för att stärka EU:s militära och säkerhetspolitiska ställning i framtiden.”

le alla länder få mer för pengarna och samtidigt prioritera på ett rationellt sätt för en större effektivitet.

På sikt borde EU även bygga upp sin egen ledningsförmåga för att självständigt kunna leda internationella insatser vid sidan av Nato. Detta skulle avsevärt förstärka den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken.

Samtalet om EU måste pågå och ett substantiellt bidrag till debatten är Birger Möllers nyutkomna bok *Vad är EU och vad kan det bli?*. Jag håller med honom om att det är dags att svenska politiker lyfter blicken och börjar fundera kring hur vår roll i Europa och i världen ska gestaltas under de kommande åren. Världen förändras, globaliseringen medför stora utmaningar för både vårt land och vår kontinent.

Om vi menar allvar med den uttalade intentionen att vi vill tillhöra kärnan i Europa, så är det hög tid att ta nästa steg för att förstärka EU-samarbetet. Bara så kan vi vara med och forma morgondagens EU och därigenom förstärka vårt inflytande och vår roll i världen.

EU har redan en gemensam utrikestjänst, European External Action Service (EEAS), som i dag främst är fokuserad på fredsbevarande åtgärder i tredje land vid sidan av att sprida EU:s värden och värderingar kring mänskliga rättigheter, rättssäkerhet och demokrati.

Kriget i Syrien är dock ett sorgligt bevis på att EU i dag inte kan göra en konkret insats för att sätta stopp för den fasansfulla masslakt som pågår. Jag menar att detta bör ändras under kommande år, så att EU tar ett större ansvar för fred och säkerhet i världen än vad som låter sig göras i dag.

För att förverkliga detta måste EU ha en gemensam hållning när det gäller säkerhets- och utrikesinterventioner, och då krävs ett ännu mer fördjupat samarbete också vad gäller utrikes- och säkerhetspolitiken.

Det står klart att EU-valet om mindre än ett år kommer att bli ett ödesval för EU-samarbetet. Vi måste inse att nationalstaternas tid är över. Vi måste också våga erkänna att Sverige är beroende av övriga Europa och har allt att vinna på ett arbete tillsammans också när det gäller säkerhet och försvarspolitik. Jag är övertygad om att vi genom ett fördjupat samarbete med våra nordiska och europeiska vänner kan garantera både säkerhet och ett effektivt försvar.

Cecilia Wikström

Europaparlamentariker (FP)

UNT 14/7 2013

REA 30%-50%

RÅDHUSET KVINNA | DESIGNERS CORNER | RÅDHUSET MAN | DENIM LIBRARY | LEXINGTON

RÅDHUSET

STORA TORGET UPPSALA